

Henryk Dubowik

Zakład Filologii Polskiej WSP w Bydgoszczy

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 35-36

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w RFN: dr J. Miodek (Uniwersytet w Młnster) i dr Bogdan Pięczka (Ruhr-Universität w Bochum).

W ramach współpracy naukowej z zagranicą pracownicy nasi wyjeżdżali indywidualnie na konferencje naukowe (doc. J. Kolbuszewski z referatem o słowackim modernizmie na kongres do Bratysławy) czy kursy letnie (podczas wakacji w 1976 r. mgr A. Kapłon do Mediolanu, obecnie zaś mgr W. Litworniowa i dr A. Litwornia do Massa Maritima k. Sieny).

Instytut odwiedziło wielu pracowników zagranicznych uczelni i instytucji naukowych. I tak, gościliśmy m.in. w maju ubiegłego roku dra Burgharda Riegera z Aachen (RFN) – specjalistę metod statystycznych w językoznawstwie – który wygłosił dwa odczyty, oraz dra H. Schönfelda z Zentral Institut Sprachwissenschaft (NRD, Berlin), który również wystąpił z odczytami.

W Instytucie przeprowadzone zostały wstępne, sondażowe rozmowy z profesorem Romolo Cegna, dyrektorem Instytutu Kultury Włoskiej w Warszawie, na temat możliwości podjęcia współpracy z jedną z polonistyk włoskich (np. Uniwersytetem w Bolonii). Dalsze negocjacje, w wypadku odpowiedzi pozytywnej obu stron, będą kontynuowane na szczeblu rektorskim i ministerialnym jesienią rb.

Dr hab. Roman Sobol

ZAKŁAD FILOLOGII POLSKIEJ WSP W BYDGOSZCZY

W roku akad. 1976/77 skład personalny Zakładu zwiększony został o 1 osobę od 1 XII 1976: stanowisko adiunkta objął dr Franciszek Nowak (specjalność: metodyka nauczania języka polskiego).

Tytuł magistra filologii polskiej uzyskały 52 osoby. Nominacji profesorów i docentów nie było. Sesji naukowych nie organizowaliśmy we własnym zakresie, natomiast pracownicy Zakładu wygłaszali referaty i komunikaty na sesjach organizowanych przez inne uczelnie.

Koło Polonistów działa w dwu sekcjach: literackiej i naukowej. Przy-

gotowało do druku antologię poezji i prozy, uzyskało wyróżnienie za referat "Metoda strukturalistyczna w badaniach współczesnej poezji", wygłoszony na ogólnopolskiej sesji w Sosnowcu, w kwietniu 1977 r.

Doc. dr Henryk Dubowik

WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZNA W CZĘSTOCHOWIE

1. Organizacja

Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie powstała w lipcu 1971 r. pod nazwą Wyższej Szkoły Nauczycielskiej. W roku 1973 uruchomiono studia magisterskie – według czteroletnich planów kształcenia trybem stacjonarnym, zaocznym, wieczorowym i eksternistycznym – na wydziałach Pedagogicznym i Matematyczno-Przyrodniczym.

W roku 1972 został powołany Zakład Literatury i Języka Polskiego, który pełnił usługową funkcję dydaktyczną na kierunkach pedagogicznych, głównie w zakresie realizacji zajęć z literatury dla dzieci i młodzieży, kultury żywego słowa oraz nauki o języku.

Przed Zakładem stanęły nowe zadania z chwilą uruchomienia kierunku filologii polskiej: w październiku 1975 na studiach stacjonarnych i rok później na studiach dla pracujących. W roku 1977 rozpocznie naukę na trzech latach studiów dziennych 125 słuchaczy i na studiach dla pracujących – 70.

Powstanie na uczelni filologii polskiej było, między innymi, wynikiem zapotrzebowania na kadrę humanistyczną w nowo utworzonym województwie i w samej Częstochowie, zdominowanej pod względem techniczno-przemysłowym przez Politechnikę i Hutę im. B. Bieruta. Liczba kandydatów, wielokrotnie przekraczająca limity przyjęć, wskazuje corocznie na znaczne zapotrzebowanie społeczne regionu na studia polonistyczne. Nie bez wpływu na ten fakt pozostają tradycje humanistyczne miasta w zakresie szkolnictwa, bibliotekarstwa, stowarzyszeń kulturalnych, społecznych i artystycznych. Na podkreślenie zasługuje tu m.in. kilkudziesięcioletnia ożywiona działalność naukowo-popularyzatorska i edytorska Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza,